

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 20 януари 2015 г.

Конституционният съд в състав: Димитър Токушев – председател, членове: Благовест Пунев, Пламен Киров, Красен Стойчев, Цанка Цанкова, Стефка Стоева, Румен Ненков, Кети Маркова, Георги Ангелов, Борис Велчев, Гроздан Илиев, при участието на секретар-протоколита Мариана Георгиева разгледа в закрито заседание на 20 януари 2015 г. конституционно дело № 13/2014 г., докладвано от съдията Гроздан Илиев.

Производството пред Конституционния съд е с основание по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България.

Делото е образувано на четвърти декември 2014 г. по искане на тричленен състав на Върховния административен съд (ВАС) за установяване противоконституционност на чл. 16, ал. 1, изречение второ от Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 7.08.2007 г., последно изменение, бр. 98 от 28.11.2014 г.).

В хода на производството по адм. дело № 9188/2014 г. тричленният състав на ВАС, разглеждащ делото, е приел, че разпоредбата на чл. 16, изречение второ от Закона за съдебната власт (ЗСВ) в частта, с която законът възлага на Висшия съдебен съвет (ВСС) управлението на дейността на съдебната власт, противоречи на чл. 117, ал. 2, изречение първо от Конституцията, който прогласява независимостта на съдебната власт от останалите власти. Гаранция за тази независимост е подчинението на съдиите, съдебните заседатели, прокурорите и следователите само на

закона, когато осъществяват своите функции. Според съда разпоредбата на чл. 16 ЗСВ противоречи и на чл. 130, ал. 6 от Конституцията, защото конституционната разпоредба, уреждайки правомощията на ВСС, не включва и функциите по организацията на работа на съдебната власт и управлението на дейността ѝ. Според съдебния състав претендираната противоконституционност е налице независимо от въведеното с оспорения текст на чл. 16 ЗСВ условие, според което управлението на съдебната власт следва да се осъществява, без да се засяга независимостта на нейните органи.

Искането е направено по повод на конкретен правен спор, предмет на административното дело, по което тричленният състав на ВАС е сезиран с жалба от ръководителя на Административния съд - гр. София против решението от 29.05.2014 г., с което ВСС е определил минималната натовареност на председателите на съдилищата и техните заместници при разпределяне на делата, постъпващи за разглеждане. Произнасяйки се по приложимия закон, съдът е приел, че разпоредбата на чл. 16 ЗСВ в частта относно правомощието на ВСС да управлява дейността на съдебната власт е противоконституционна, поради което е спрял производството по делото и на основание чл. 150, ал. 2 от Конституцията е сезирал Конституционния съд.

Конституционният съд съгласно чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС), за да се произнесе по допустимостта на искането, съобрази следното:

Съдът е сезиран от тричленен състав на ВАС, който е легитимен субект на инициативата по чл. 150, ал. 2 от Конституцията. Съдът осъществява правораздавателната дейност по конкретни дела чрез съответен съдебен състав. Когато при разглеждане на конкретното дело съставът на ВАС установи противоречие между закон и Конституция, има право да сезира Конституционния съд с искане за установяване противоконституционността на закона. Това правомощие на съдебния

състав се основава именно на разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от Конституцията. В този смисъл е и трайната практика на Конституционния съд след произнасянето му с Определение № 1 от 1 юли 1997 г. по конституционно дело № 5/1997 г. по въпросите, свързани с определяне допустимостта на искането за установяване противоконституционност на закон в хипотезата на чл. 150, ал. 2 от Конституцията.

Останалите условия за допустимост на искането също са налице.

Конституционният съд е компетентен да се произнесе по направеното искане, тъй като съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията негов предмет е установяването на противоконституционност на разпоредбата на закон. В случая се претендира противоречие на чл. 16, изречение второ от ЗСВ с конституционни разпоредби, гарантиращи независимостта на съдебната власт при осъществяване на нейните функции. По този предмет Конституционният съд не се е произнасял с решение или определение, включително и по неговата допустимост, поради което не е налице и отрицателната процесуална предпоставка по чл. 21, ал. 5 ЗКС, която да изключва неговата допустимост в настоящото производство.

Искането е предявено в съгласие с изискването на чл. 17, ал. 1 и ал. 2 ЗКС – изготвено е в писмена форма с надлежно мотивирани фактически и правни съображения и след обнародване на оспорената разпоредба от ЗСВ.

Водим от горните съображения, Съдът приема, че искането е допустимо и следва да бъде разгледано по същество.

С оглед предмета на делото и на основание чл. 18, ал. 2 ЗКС като заинтересовани страни следва да бъдат конституирани:

Народното събрание, Министерският съвет, министърът на правосъдието, Върховният касационен съд, Върховният административен съд, главният прокурор, Висшият съдебен съвет, Инспекторатът към Висшия съдебен съвет, Националната следствена служба, Висшият адвокатски съвет, Асоциацията на българските административни съдии,

Съюзът на съдиите в България, Българската съдийска асоциация, Асоциацията на прокурорите в България, Камарата на следователите в България, Съюзът на юристите в България, Българската асоциация за европейско право, Институтът за модерна политика, Българският институт за правни инициативи, Фондация Български адвокати за правата на човека.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

Допуска за разглеждане по същество искането на тричленен състав на Върховния административен съд, за установяване противоконституционност на чл. 16, ал. 1, изречение второ от Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 7.08.2007 г., последно изменение, бр. 98 от 28.11.2014 г.) в частта „осъществява управление на дейността й“.

Конституира като заинтересовани страни по делото Народното събрание, Министерския съвет, министъра на правосъдието, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, главния прокурор, Висшия съдебен съвет, Инспектората към Висшия съдебен съвет, Националната следствена служба, Висшия адвокатски съвет, Асоциацията на българските административни съдии, Съюза на съдиите в България, Българската съдийска асоциация, Асоциацията на прокурорите в България, Камарата на следователите в България, Съюза на юристите в България, Българската асоциация за европейско право, Института за модерна политика, Българския институт за правни инициативи, Фондация Български адвокати за правата на човека.

Препис от определението да се изпрати на заинтересованите страни с възможност в двадесетдневен срок да вземат становище по искането.

Препис от определението да се изпрати и на тричленния състав на
Върховния административен съд, който в двадесетдневен срок може да
представи допълнителни аргументи по искането си.

Председател: Димитър Токушев